

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια να καθορίζουν τον τόπο στον οποίο ο καταναλωτής υποχρεούται να θέσει ένα αγαθό που αγόρασε εξ αποστάσεως στη διάθεση του πωλητή, προς αποκατάσταση της συμμόρφωσής του κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής. Ο τόπος αυτός πρέπει να είναι κατάλληλος να διασφαλίσει αποκατάσταση της συμμόρφωσης δωρεάν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη της φύσης του αγαθού και του σκοπού για τον οποίο ο καταναλωτής προορίζει το αγαθό. Συναφώς, το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να πραγματοποιήσει μια σύμφωνη προς την οδηγία 1999/44 ερμηνεία, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της μεταβολής πάγιας νομολογίας εφόσον αυτή βασίζεται σε ερμηνεία του εθνικού δικαίου η οποία δεν συμβιβάζεται με τους σκοπούς της ως άνω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 1999/44 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα του καταναλωτή σε «δωρεάν» αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού που αγόρασε εξ αποστάσεως δεν περιλαμβάνει την υποχρέωση του πωλητή να προκαταβάλει τα έξοδα για τη μεταφορά του αγαθού αυτού, για τους σκοπούς της ως άνω αποκατάστασης της συμμόρφωσης, στην έδρα εκμεταλλεύσεώς του, εκτός εάν η προκαταβολή των εξόδων αυτών από τον ως άνω καταναλωτή συνιστά επιβάρυνση ικανή να τον αποτρέψει από το να προβάλει τα δικαιώματά του, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο καταναλωτής ο οποίος ενημέρωσε τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης του αγαθού που είχε αγοράσει εξ αποστάσεως και του οποίου η μεταφορά στην έδρα εκμεταλλεύσεως του πωλητή μπορούσε να αποτελέσει σημαντική ενόχληση για τον ίδιο και οποίος έθεσε το αγαθό αυτό στη διάθεση του πωλητή στην κατοικία του προς αποκατάσταση της συμμόρφωσής του έχει δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση λόγω μη επανόρθωσης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος εάν ο πωλητής δεν έχει λάβει κανένα κατάλληλο μέτρο για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης του εν λόγω αγαθού, συμπεριλαμβανομένου και του μέτρου της ενημερώσεως του καταναλωτή σχετικά με τον τόπο στον οποίο το αγαθό πρέπει να τεθεί στη διάθεση του πωλητή για την ως άνω αποκατάσταση της συμμόρφωσης. Συναφώς, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να διασφαλίσει, μέσω μιας σύμφωνης προς την οδηγία 1999/44 ερμηνείας, το δικαίωμα του καταναλωτή αυτού να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση.

(¹) EE C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) κατά Deutsche Bank SAE

(Υπόθεση C-55/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρα 3 και 5 — Ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση — Άρθρο 6 — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων κατά την εργασία — Υποχρέωση εφαρμογής συστήματος μετρήσεως του ημερήσιου χρόνου εργασίας κάθε εργαζομένου)

(2019/C 255/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Nacional

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

κατά

Deutsche Bank SAE

παρισταμένων των: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Διατακτικό

Τα άρθρα 3, 5 και 6 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 11, παράγραφος 3, και το άρθρο 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, όπως ερμηνεύεται από τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, δεν επιβάλλει στους εργοδότες την υποχρέωση να εφαρμόζουν σύστημα μετρήσεως του ημερησίου χρόνου εργασίας κάθε εργαζομένου.

(¹) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Μαΐου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Sabine Tuerck

(Υπόθεση C-132/18 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συντάξεις — Μεταφορά, στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν σε εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα — Αφαίρεση της ανατίμησης που μεσολάβησε μεταξύ της ημερομηνίας της αίτησης μεταφοράς και της ημερομηνίας κατά την οποία διενεργήθηκε πράγματι η μεταφορά)

(2019/C 255/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και L. Radu Bouyon)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Sabine Tuerck (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 161 της 7.5.2018.